

- opsadan, težak top; *bomba di* —, granata, kumbura, harpun (koji se baca iz topa).
- obiettare** (*obiètto*), *v. a. e v. n.* (lett.) primjetiti, staviti, učiniti primjedbu; zamjeriti, prigovoriti, predbaciti.
- obiettivamente**, *av.* (filos.) stvarno; nepristrano.
- obiettivismo**, *m.* (filos.) predmetnost; nepristranost.
- obiettivare**, *v. r.* (filos.) posmatrati, smatrati kao predmetno; uputiti, prenijeti na jedan predmet.
- obiettività**, *f.* (filos.) V. obiettivismo.
- obiettivo**, *ag.* objektivan, koji se odnosi na predmet, predmetni; (gram.) caso —, četvrti padež; *voce -a*, trpno stanje; (ötica) okrenut predmetu (staklo u dohledu, u fotografskom aparatu). || *m.* (ott. e fot.) sočivo okrenuto predmetu; objektiv; cilj.
- obiètto**, *m.* (filos. e lett.) V. oggetto.
- obiezione**, *f.* prigovor, obrana; zamjerka; primjedba; *confutare l' —*, pobiti prigovor. V. eccezione.
- obito**, *m.* smrt.
- obituário** (*-ari*), *m.* grobljanska kapela; protokol umrlih.
- obiurgazione**, *f.* (rett.) oštar ukor, prijekor, žestoko predbacivanje.
- oblato**, *m.* (monaco) uprosnik (kongregacija utemeljena po sv. Karlu Borromejskom).
- oblatore**, *m.* (*-trice*, *f.*) ponudač.
- oblazione**, *f.* žrtva (Bogu), prinosenje, posvećivanje, žrtvovanje (Bogu, crkvi); prinos, žrtva; posvećivanje kruha i vina (na pričesti); dar, poklon.
- obli-are** (*obliò, oblii*), *v. a. e assol.* (lett. poet.) zaboravljati, zaboraviti; zanemariti. || *=arsi*, *v. r.* zaboraviti se; biti zaboravljen; zanemariti, zapustiti svoje interese.
- oblio** (*-ii*), *m.* (lett.) zaborav; zaboravljanje, prolazan zanos; *porre in —*, zakopati u zaborav; *andar in —*, zaboraviti se.
- oblioso**, *ag.* zaboravan.
- obliosamente**, *av.* koso; (fig.) okolišno, obilazno, zaobilazno.
- obliquangolo**, *ag.* (mat.) kosokutan.
- obliquare**, *v. a.* ukositi. || *v. n.* (mil.) skretati, skrenuti.
- obliquità**, *f.* kosost, nagnutost, nagib; (fig.) okolišenje, obilaženje, zaobilazanje.
- obliquo**, *ag.* kos, nagnut; (fig.) usiljen, zategnut; (gram.) posljednji, zavisni. || *m.* koso kretanje, kos pokret; kosa linija.
- obliterare** (*oblitero*), *v. a.* (lett.) brisati, izbrisati, istriti, otriti; — *una marca da bollo*, žigosati, poništiti.
- obliterazione**, *f.* (lett.) brisanje; precrtanje; žigosanje, poništavanje (maraka).
- oblivione**, *f.* (lett.) V. oblio.
- oblivioso**, *ag.* zaboravan.
- oblungo** (*-ghi*), *ag.* duguljast, duži no širi.
- òboe e oboè**, *m.* oboa (muzički instrumentat s piskom).
- oboista** (*-sti*), *m.* svirač u oboa.
- òbolo**, *m.* obol; *l' — di S. Pietro*, novčić sv. Petra (koji vjernici šalju papi); (archeol.) mjera težine (0,72 gr.); (fig.) vrlo mala svota; *neppur un —*, ni prebije ne pare.
- obsolèto**, *ag.* (di uso, paròle) zastario, izvan uporabe, običaja.
- òc**, *av.* (lett.) *lingua d' —*, stari provençalski jezik (u južnoj Francuskoj).
- òca** (*-che*), *f.* guska; (il mäschio) gušćar, guskar; — *monachina*, divlja guska; (fam.) *ècco fatto il becco all' —*, eto sve je učinjeno, dovršeno; *dell' —*, (ag.) gušćji.
- ocarina**, *f.* (müs.) okarina (instrumentat iz gline).
- occasionale**, *ag.* slučajan; (filos.) uzročni, prigodni.
- occasionare** (*occasione*), *v. a.* (p. u.) davati povoda, uzrokovati, uzročiti, pričiniti.
- occasionalmente**, *av.* prigodom, slučajno, kad bude prilika.
- occasione**, *f.* prilika, zgoda; (momente) povod, razlog; *d' —*, slučajno, zgodnom prilikom; jeftino; *all' — di*, zbog, radi, povodom; *èsser — di*, dati povoda, biti uzrok (čemu); — *solenne*, svečana prigoda; *approfittare dell' —*, upotrebiti zgodu, poslužiti se zgodom; *cogliere l' —*, prihvatiti zgodu; *dar —*, dati povoda, pružiti zgodu; *presentandosi l' —*, V. occasionalmente; *in —*, prigodom, prilikom; (prov.)